

Kořeny korporátního fašismu, který tady globálně máme, jsou v propojení velkého byznysu s politiky

 radiouniversum.cz/smith-dluhy-radovan-1d-koreny-korporatniho-fasismu-ktery-tady-globalne-mame-jsou-v-propojeni-velkeho-byznysu-s-politiky

Radovan Dluhý-Smith Díl 1/3

Text 12.5.2024 33 min Přehrát

#Epidemie #Zdraví

Každý den můžeme kolem sebe sledovat velkou mediální politickou i společenskou bitvu – mluvím o bitvě o pravdu, jejíž vlastnictví si přisvojují mnozí. Ti, kdo mají moc, teď zrovna chtějí trestat ty, kteří podle nich pravdu nemají, vzduchem, éterem a internetem létají slova jako „dezinformace“ a „fake news“ tak hustě, že už si přestáváme všimnout, že už jsou zase lidé stíháni a trestáni za slova, názory, otázky, což – jak můžeme vědět z historie – je pro demokracii mnohem nebezpečnější, než jakékoli skutečné, či údajné nepravdy, nebo záměrné lhaní. To, že většina nadšených bojovníků za svou pravdu ani nezná její definici, se dá pochopit – je to filozofická kategorie, a ta si žádá zájem – ale oni nemají ani definici, co to jsou dezinformace, proti kterým vedou své lité bitvy. Možná i proto se ujala ona anekdota: „Jaký je rozdíl mezi dezinformací a informací? Většinou tak dva měsíce.“ A tak se dnes společně s mým hostem podíváme zaručeným informacím i zaručeným dezinformacím tak trochu pod sukénku. Jsem ráda, že je dnes se mnou ve studiu Radovan Dluhý-Smith, vítěj u nás.

Radovan Dluhý-Smith: Dobrý den, Martino, dobrý den, posluchači, a děkuji za pozvání. Je tomu prakticky rok, co jsem tady byl naposled.

Martina: To už bude rok, cos mi mával z vlaku – zpívala ABBA.

Radovan Dluhý-Smith: Ano.

Martina: Jenom ještě dodám, že jsi žil a studoval ve Spojených státech, zúčastnil ses rozvojových projektů v Ekvádoru a Mexiku, byl jsi konzultantem OSN ve Vídni. Tím chci zdůraznit, že tvůj rozhled i nadhled je předpokládatelný. Pojdme se krátce podívat na situaci, ve které se právě teď vynacházíme: Řekni mi, jak vnímáš a vidíš vášnivou bitvu o to, kdo je v našem veřejném prostoru držitelem pravdy? Je to podle tebe v demokracii něco normálního, přirozeného, nebo to, co zažíváme, už trošičku vybočilo z cesty?

Radovan Dluhý-Smith: Tak tys nakousla, nastínila, spoustu velmi zajímavých témat. Já bych možná rád šel úplně do kořene, do původu, tedy, jestli opravdu žijeme v demokracii, jelikož jsi toto slovo, termín, použila. Na začátek bych chtěl upozornit na studii univerzity v Princetonu, která tvrdí, že Spojené státy jsou již dlouhodobě oligarchií. Tato studie byla dokonce zveřejněná v britských médiích, v BBC. A my jsme v sametové revoluci vybudovali prakticky systém, který je velmi podobný tomu, který mají ve Spojených státech, a ve vytvoření tohoto systému nám pomáhala spousta západních odborníků. Mimochodem tak, jako v Rusku po rozpadu Sovětského svazu, kde Mezinárodní měnový fond, harvardští profesori, třeba Jeffrey Sachs, Světová banka a další, kde v 90. letech také budovali takovýto systém, který tam mají dodnes. Takže je důležité se opravdu ptát, jestli máme demokracii.

A jestli bych se mohl ještě vrátit k této studii, tak oni se prostě ptají, jak se to projevuje, jak ve Spojených státech oligarchický systém funguje. A tato studie ukazuje, jak různé úzké zájmové skupiny lobbují politiky, aby schvalovali zákony, které především benefitují právě elitáře a velké korporace.

Kořeny korporátního fašismu jsou v propojení velkého byznysu, zájmů o rabování zemí, s politiky

Martina: A to, co jsi teď řekl, znamená, že když se vydáme na západ, tak narazíme na oligarchistický systém, a když se vydáme na východ, tak taky. Tak co sever a jih?

Radovan Dluhý-Smith: Řekl bych, že tento systém je globální, takže bych do toho zahrnul sever i jih. A tyto úzké zájmové skupiny potom získávají stále větší vliv v ekonomice, a hromadí stále větší bohatství. Není překvapením, že jedno procento lidí na světě vlastní víc než 50 procent bohatství lidí dohromady. Ve Spojených státech je to 10 procent, tedy 10 procent nejbohatších vlastní dvě třetiny bohatství lidí ve Spojených státech dohromady.

Ještě bych se vrátil k uvedené studii: Tyto úzké skupiny, tito elitáři, potom ovlivňují velkým způsobem média, která jsou velmi centralizovaná, a jsou skupována. A možná zde hraje velkou roli moc reklam, které zadávají tyto obrovské firmy, protože velké stanice bez nich nemohou fungovat, protože jim reklamy tvoří velké procento tržby. Onehdy jsem viděl velmi zajímavou reklamu, nebo kompilaci Pfizeru ve Spojených státech, kde to bylo nějakých takřka 20 až 30 různých reklam na různá sportovní klání, zdravotnictví, kulturní show a podobně.

Martina: Hotoví filantropové.

Radovan Dluhý-Smith: Přesně tak.

Martina: Radovane Dluhý-Smithi, kde je ale hranice únosnosti této bitvy o pravdu? Protože, pokud budeme stále diskutovat o tom, že někdo pravdu nemá, a někdo ji má, aniž bychom ji v podstatě stále hledali, tak z toho hrozí velké nebezpečí. Protože pak to také vede k takovým závěrům, které také můžeme slyšet, že každý má přece svou pravdu, a podobně, takže se nakonec smysl této bitvy vytrácí. Řekni mi, kde je tedy únosnost, kde je hranice této bitvy? Je to třeba v okamžiku, kdy je člověk, který je jednou skupinou označen tak, že pravdu nemá, kriminalizován?

Radovan Dluhý-Smith: Tento systém, podle mého názoru, trošku funguje jako sněhová koule, která se nabaluje, když je mokrá sněh. Velmi dobře o tom psali britští profesori Tombs a White, což jsou právníci, v knize Korporátní zločinec – myslím, že nebyla přeložena

do češtiny, bohužel – Corporate Criminal, kde tento systém popisují jako korporátní fašismus. Je to systém, ve kterém se obchodní zájmy propojily s politikou, že tato symbióza je vlastně definicí korporátního fašismu. A moc dobře víme – ptáš se na hranice – kam korporátní fašismus přivedl Evropu ve 20. století – měli jsme tady dvě světové války – takže tato hranice může být opravdu až takhle žalostná.

Martina: A ty vidíš kořeny dvou světových válek v korporátním fašismu?

Radovan Dluhý-Smith: Určitě, obzvláště v té druhé. Právě v té knize ti dva britští profesori popisují, jak americké firmy, evropští finančníci, podporovali právě Hitlera a německý průmysl. O tom existuje krásná kniha Wall Street Trilogy (u nás vyšlo jako Wall Street a bolševická revoluce), ve které Antony Sutton – tak nějak se jmenuje – který byl členem Hooverova institutu, ukazuje na odtajněných materiálech, bankovních převodech a tak dále, jak bez pomoci finančníků, a bez zapojení různých západních a amerických průmyslníků, by Lenin, Trockij, nevyhráli bolševickou revoluci, a pak to jde k fašistickému Německu, a tak dále. Takže bych kořeny viděl v propojení velkého byznysu, těchto obrovských zájmů o rabování zemí s politiky, kteří z toho potom mají obrovský vliv v rámci různých obchodních jednání, a tak dále.

Procento smrtnosti na chřipku je 0,1 procenta lidí starších šedesáti let. U covidu to bylo 0,01 až 0,001 procenta. Proč tedy lockdowny, roušky, vakcinace, když pro většinu lidí nebyl covid nebezpečný?

Martina: Radovane, pojďme se konkrétně podívat na realitu, a ukažme si jednotlivé věcné případy. Myslím, že je velmi dobré vrátit se zpátky ke covidu, přestože mnozí z vás, posluchačů, o tom nechtějí nic slyšet, ale myslím, že je to velmi dobrý příklad, protože si ještě dobře pamatujeme, co s námi dělaly informace, čemu jsme pod vlivem strachu byli ochotní uvěřit, jak to měnilo třeba naše chování, naše myšlení, nebo našich přátel, čemu jsme prostě byli ochotni sednout na špek, a jak jsme pak reagovali, když jsme se dozvěděli, že některé věci byly jinak. Myslím, že toto je dokonalá laboratoř –

covid – takže proto bych se u něj chvíli zdržela. Řekni mi, jak to třeba bylo s obrovskou úmrtností, která se od začátku nad námi vznášela? Mě překvapil výsledek studie ze Stanfordu, který říká, že globální úmrtnost na covid 19 byla před vakcinací – pro věkovou kategorii mladších než 60 let – stejná, či menší než úmrtnost na chřipku. Znamená to, Radovane, že nám byl tvrzen úplný opak?

Radovan Dluhý-Smith: To je skvělý dotaz. Je to přesně, jak říkáš. Jde o studii publikovanou v roce 2022 vědci, vedenými stanfordským profesorem Johnem Ioannidisem. On tam právě nastudoval, nebo shromáždil data, myslím, z 31 zemí, a vypočítal, že průměrná infection fatality rate – což je, pro posluchače, smrtnost, čímž rozumíme počet zemřelých na danou nemoc, dělený počtem lidí touto nemocí nakažených – je přesně, jak říkáš, menší než chřipka. On tam uvádí statistiky, že procento smrtnosti na chřipku je nějakých 0,1 procenta, a on v tomto výzkumu zjistil, že u lidí mladších než 60 let byla smrtnost na covid 0,01, 0,001 procenta, to znamená, že u chřipky je to jeden z tisíce, a u covidu to byl jeden z deseti tisíc, ze sta tisíc z těch, kteří byli covidem nakaženi. Takže to je skvělá otázka, proč byly všechny lockdowny, proč všechna ta opatření, roušky, vakcinace, a tak dále, když pro naprostou většinu lidí na světě covid nebyl nebezpečný?

Martina: My víme, že nás vyděsili naši představitelé. Ale některé bych nepodezírala z toho, že sami vyděšení nebyli. Mě by zajímalo, kdo vyděsil je?

Radovan Dluhý-Smith: To se možná vracíme k první otázce. Ono to tak nějak utichlo. A na odpověď půjdu trošku oklikou, jestli můžu, Martino. Před covidem se dost probíraly skandály, panamské dokumenty o daňových rájích – nevím, jestli si vzpomínáš – a šlo o obrovskou korupci právě mezi politiky a byznysem. Tam se ztratily miliardy dolarů do daňových rájů, a byli do toho zapleteni jak politici, tak byznys. Takže to je, nebo může být jedna z odpovědí, že pro spoustu politiků, vládních představitelů, ale i nemocnic, to byla

příležitost. Kdesi jsem četl, že výnosnost, nebo ziskovost nemocnic před covidem byla velice nízká, a pak přišel covid, a nemocnice najednou vykazovaly obrovské zisky, a tak dále.

Martina: Ale o tom spekuluješ.

Radovan Dluhý-Smith: Ne, to byl článek.

Martina: To, že vykazovaly zisky, to ano, protože dostávaly větší peníze za covidové lůžko a podobně. Ale spekuluješ o daňových rájích. Spojuješ věci, o kterých nevíš, jestli tam tato propojenost ve skutečnosti je.

Radovan Dluhý-Smith: Samozřejmě, panamské daňové ráje byly před covidem. Ale snažím se najít nějaké souvislosti, že možností výtěžku, peněz, mohlo být to, že vládní představitelé, politici, začali podepisovat smlouvy, které podepisovat nemuseli.

Od roku 2022, kdy skončil covid, máme v Evropě problém s nadměrnými úmrtími, která většinou s covidem nesouvisela

Martina: Dobrá. My jsme zmínili studii ze Stanfordu, a mnozí teď namítnou: „Jedna studie jaro nedělá. Určitě jich bylo více, a určitě některé tvrdily něco jiného.“ Je to tak? Byly studie, které podporovaly teorii, že smrtnost i u lidí pod 60 let – což tedy zdůrazňuji – v kategorii mladších 60 let, byla tak obrovská, jak nám říkali. A je vůbec možné, aby se statistiky takto rozcházely, když jde o čísla?

Radovan Dluhý-Smith: Tak asi ano, asi se rozcházely. Je pravdou, že dnes různé země právě úmrtí na covid přepočítávají, takže se možná za nějakých pět, deset let dozvíme, že úmrtí na covid nebylo takové, jak udávala čísla. Navíc, od roku 22, kdy skončil covid, máme problém s nadměrnými úmrtími. To je další problém, a podle spousty mainstreamových článků tato nadměrná úmrtí neměla z velké části co dělat s covidem. Takže i to je téma, protože například ještě koncem roku 2023 spoustu zemí v Evropě, například Finsko, Irsko, Kypr, Holandsko, Lucembursko, Německo, Rakousko, mělo nadúmrtnost větší než 10 procent.

Martina: Nadúmrtnost v jaké souvislosti?

Radovan Dluhý-Smith: Eurostat dělal průměr úmrtnosti mezi rokem 2016 a 2019, a úmrtnost, o které mluvíme, je vyšší než v tomto období.

Martina: A to se přisuzuje čemu?

Radovan Dluhý-Smith: O tom jsou různé dohady.

Martina: To se vlastně nepřisuzuje ničemu.

Radovan Dluhý-Smith: To se nepřisuzuje ničemu, ano.

Martina: Dokonce se vytáhl starý název „syndrom náhlého úmrtí dospělých“. Já našim posluchačům doporučuji, aby si v této souvislosti poslechli rozhovor s paní kardioložkou Gandalovičovou, která se do těchto otázek vrhá velmi srdnatě.

Radovan Dluhý-Smith: Jestli ještě můžu, Martino, ohledně toho, čemu se to ještě přisuzuje, a to je dobré zmínit, že to bylo téma dlouhého covidu, tedy, že se to dost přisuzovalo tomu, že to je něco jako dlouhý covid. Ale teď máme několik studií, které ukazují, že dlouhý covid, nemoci a různé příznaky, kterými lidé trpěli poslední asi dva roky, neměly vůbec co do činění s covidem, ale že to byly další nemoci, včetně chřipky.

Martina: Autor tohoto článku, nebo této studie tvrdí, že by termín „dlouhý covid“ měl být přehodnocen: Pan doktor John Gerrard, hlavní hygienik Queenslandu, konkrétně řekl – a to je důležité, a chci, aby to bylo jasné – že: „Příznaky, které někteří pacienti popsali po prodělání covid-19, jsou skutečné, a věříme, že jsou skutečné. Říkáme, že výskyt těchto příznaků není u covid-19 větší než u jiných respiračních virů a že používání termínu „dlouhý covid“ je zavádějící, a věřím, že škodlivé.“ Takže to není, abychom teď lidem, kteří byli opravdu půl roku úplně marní, říkali: „No, to jste si vymysleli.“ Není to tak, víme to. Ale pravděpodobně by takto byli paralyzováni třeba i po pořádné těžké chřipce.

Ale teď se vrátím: Někteří byli totiž přece jenom mimo kondici po vakcinaci. A pokud se přikloníme ke studii ze Stanfordu, že globální úmrtnost na covid-19 byla pro věkovou kategorii lidí mladších 60 let – použiji ve spojitosti s úmrtím hrozný termín, ale řekněme zanedbatelná – nebo úplně stejná, jako u jiných respiračních onemocnění, tak by z toho vyplývalo, že vakcinace pro tyto kategorie lidí vůbec nebyla nutná. A už vůbec nebyla nutná třeba u dětí. Na co jsi v této souvislosti narazil ve svých pramenech, které stále studuješ?

Radovan Dluhý-Smith: Zase, před covidem byla spousta studií o tom, jak důležitá je přirozená imunita, a všichni jsme věděli, a ve výzkumech se psalo, že to je to, co nás v mnoha případech ochrání od nemoci. A najednou, jako kdyby s covidem přirozená imunita přestala fungovat, tedy něco, co tady máme tisíce, desetitisíce let. Bylo zarážející, že jsme najednou přestali používat tento nástroj přirozené imunity, a místo toho, aby vlády přirozenou imunitu lidí posilovaly, tak naopak bylo zvláštní, že zaváděly opatření, které přirozené imunitě škodily. Třeba roušky, nebo lockdowny.

Už před covidem existovalo tolik studií, že roušky nejsou účinné, že nemůžou zabránit šíření viru. A bohužel se tato doporučení z různých studií – a nebylo jich málo, sám jsem jich četl několik, třeba od americké CDC – nyní potvrzují. A já věřím, že pokud budeme mít nějakou budoucí pandemii – v uvozovkách – tak nás nebudou vládní představitelé znova nutit do roušek. Protože za několik posledních měsíců vyšly dvě důležité studie: Jedna je od velmi prestižní Kochovské společnosti, a pak nedávná, rozsáhlá metastudie, publikovaná v britském lékařském časopisu BMJ, a obě tyto studie jasně prokázaly, že roušky proti covidu nefungují, že nemají strategicky významný vliv na zabránění šíření infekce.

Nošení roušek proti covidu nechránilo, a naopak jsou škodlivé. Podporují vznik plísni *kandida auris*. Fauci nejdříve říkal, že nemají smysl, a pak tvrdil, že mají.

Martina: Takže další mystifikace?

Radovan Dluhý-Smith: Další mystifikace, ano.

Martina: Která akorát ještě snižovala naši imunitu.

Radovan Dluhý-Smith: Přesně tak. Roušky naopak škodily. Teď se často mluví o plísni *kandida auris*, a přicházejí různé články a studie o tom, že právě *kandida auris* plísně mohou být vyvolány nošením roušek. Ale ještě se vrátím na začátek pandemie. Známy Anthony Fauci z Národního ústavu zdraví na začátku pandemie v několika rozhovorech říkal, že roušky nezabrání šíření infekce, covidu, nebo Sars-Cov-2, a najednou během pandemie několikrát změnil názor. To je přinejmenším zvláštní.

Martina: Když už jsme u mystifikací, tak já mám dosud v paměti mediální titulky, že vakcíny proti covidu zachránily desítky miliónů lidí. Kdysi byl seriál, True or False, tak se teď ptám: Pravda, nebo lež? Zachránily vakcíny desítky miliónů lidí nad 60 let?

Radovan Dluhý-Smith: Na to je velmi těžké odpovědět. Pokud se budeme řídit velmi váženou studií stanfordských profesorů, že globální smrtnost na covid byla před vakcinací nižší než chřipka, tak koho tyto vakcíny chránily, nebo zachránily?

Martina: Nad 60 let.

Radovan Dluhý-Smith: Možná nad 60 let.

Martina: Desítky miliónů?

Radovan Dluhý-Smith: Spíš bych chtěl upozornit na to, o čem se velmi málo mluví, že když máte nežádoucí účinky, nebo podezření na nežádoucí účinky, tak je hlásíte do různých systémů – ve Spojených státech je to systém VAERS, ve Velké Británii je to Yellow Card, v Evropské unii EudraVigilance – a ve všech těchto systémech se objevuje dohromady několik miliónů podezření na nežádoucí účinky. Je tam takřka několik desítek tisíc úmrtí – když dám tyto tři systémy dohromady – a prakticky nikdo to neřeší.

Takže já bych to spíš otočil, a ještě bych připomenul jednu studii, která byla zase před covidem, a to studie Harvardské univerzity, která mluvila o tom, že se ve VAERSU zachytí jenom jedno procento nežádoucích účinků. V Evropě to je podle studie 10 procent. Tak si ta čísla vynásobte deseti, takže to není třeba deset tisíc nahlášených úmrtí, ale sto tisíc, a není to třeba deset miliónů nežádoucích účinků, ale krát deset, takže jsme najednou v úplně jiném čísle.

A ještě bych chtěl upozornit na článek v Guardianu – mně tady naskakují myšlenky – bývalé ministryně zdravotnictví Velké Británie, kde ona říká, že už jenom, když po vakcinaci naskočí pár desítek, pár stovek nežádoucích účinků po vakcinaci, tak už by se to mělo zastavit, a mělo by se to zkoumat, jestli náhodou dané vakcíny nejsou potenciálně ještě škodlivější. Stalo se něco takového? Bohužel ne. Nežádoucí účinky narůstaly, a očkovalo se, bohužel, a to i přesto, že to nebylo potřeba.

Studie z roku 2023 potvrdily spike protein v krvi a orgánech očkovaných proti covidu mRNA vakcínou, a to měsíce po očkování. Spike protein poškozují buňky a může být nebezpečný pro DNA.

Martina: Já posluchače ujistím, že těmto dezinformacím, kterým se dnes v našem rozhovoru, i v dalších dílech, podíváme na zoubek, bude mnohem více. Ale teď ještě poslední otázka ke covidu: Důležité zjištění je – jakkoli jsme byli ubezpečováni, že očkování proti covidu je bezpečné – že například dárci krve ve Spojených státech, jsou nyní před každým odběrem dotazováni, zda jsou očkováni vakcínou proti covidu-19, a v České republice jsou rovnou upozorněni, že do určité doby po očkování nemohou krev darovat. A to přesto, že jsme byli ujišťováni, že tato látka zůstává v místě vpichu, v těle nezůstávají žádná rezidua a podobně. A teď mám otázku, na kterou neznám odpověď: Je to běžné i u jiných očkování, že nemůžeš darovat krev, když jsi před tím absolvoval očkování třeba proti tetanu? Nebo je takovéto specifikum právě u covidu?

Radovan Dluhý-Smith: Já na to také nemám přesnou odpověď – nevím. To, co zmiňuješ, je požadavek Červeného kříže, který je hlavní organizací, která ve Spojených státech toto dárcovství poskytuje. Je to zarážející. Ale když se podíváme na studie, tak reakce Červeného kříže není překvapující. Protože v roce 2023 bylo publikováno hned několik studií, které potvrdily přítomnost spike proteinu v krvi, v lidských orgánech, a světe div se, nejenom po dobu jednoho, ale více měsíců po očkování. Je to například studie univerzity v Kodani, nebo studie italských vědců, či Harvardské lékařské školy. Třeba oceňovaný Salk Institute napsal, že samotný spike protein, podle vědců, může být pro lidský organismus velmi nebezpečný. Například narušuje opravné mechanismy DNA, nebo poškozují buňky. Takže se vůbec rozhodnutí Červeného kříže nedivím.

A zase, podle mého názoru, se musíme ptát: Je to nedostatek kompetencí, nebo je za tím něco dalšího? Byl zveřejněn dokument amerického FDA, týkající se vakcíny společnosti Pfizer, a ten prozradil, že americká FDA měla hned od začátku vakcinační kampaně informace, že spike protein u této mRNA vakcíny nezůstává v místě vpichu. To byly protokoly, o kterých FDA věděla. Takže proč říkali, že zůstává na místě vpichu, když samotný dokument Pfizeru během testování zjistil, že u laboratorních myší doputoval do sleziny, vaječníků, do jater, a to několik dní po vakcinaci? Takže je to opravdu zarážející.

Martina: Takže, jaký je závěr? K čemu můžeme na základě nových vědeckých poznatků konkrétně ohledně očkování dojít? Byl to experiment na lidech? Nebo to přehmáním?

Radovan Dluhý-Smith: Martino, vypadá to tak. Když zůstaneme u vakcín, tak ty se dříve testovaly na zvířatech x let, pět až deset let. Pak se pomaličku přešlo na kontrolované studie testování u lidí. A k tomu v tomto případě prakticky vůbec nedošlo. V tomto případě

probíhalo testování na lidech v přímém přenosu během vakcinační kampaně, která začala v roce 2021. Takže asi spekuluji, ale vypadá to – podle různých faktických informací – že tomu tak může být.

Martina: V každém případě, ta nechut' tyto věci zpětně ověřovat, a zasazovat do rámce nových poznatků, je přinejmenším podezřelá. A myslím, že pro nás pro všechny by tento okamžik měl být skutečně trenažérem. Covid by se měl stát trenažérem na to, abychom si všichni uvědomili, jak reagujeme pod tlakem, jak pod tlakem strachu můžeme začít jednat iracionálně, jak můžeme být, pod tlakem strachu, manipulovatelní. To myslím, že je pro nás škola, která měla sice velmi drahé školné – pro mnohé – ale pro nás do budoucna být jakýmsi mementem.

Radovan Dluhý-Smith: Přesně tak. Říkáš to moc hezky. Ale bohužel, covid se jako kdyby neustále vrací, a není minulostí, není to úplně uzavřené. Nedávno jsem v Lidových novinách četl tvrzení profesora Hořejšího o pandemii a covidu-19, a opravdu jsem se nestačil divit. Naštěstí se našli tací – třeba doktor Čížek, nebo doktor z Palackého univerzity, kteří mu na jeho – podle mého názoru, nebo podle studií mylná tvrzení – odpověděli. Takže je to něco, s čím, zdá se, neustále pracujeme, a jsou mezi námi tací, kteří neustále omílají nepravdy a dezinformace, které se na nás během covidu valily.

Martina: A které jsou opravdu vědecky vyvrácené.

Radovan Dluhý-Smith: Přesně tak.

Martina: A ještě jedna věc mě stále nutí býti ve střehu vůči informacím, které jsme dostávali, a to, jak covid skončil opravdu ze dne na den.

Radovan Dluhý-Smith: Válkou na Ukrajině.

Martina: Nechci to používat jako špatný vtip, ale tak to bylo. Prostě do tří dnů po něm nebylo téměř ani vidu, ani slechu.

Radovan Dluhý-Smith: Přesně tak. Když jste sledovali články v mainstreamových médiích, tak najednou covid nebyl.

Martina: A v dalším díle se budeme věnovat dalším dezinformacím, které se vzápětí na to ukázaly býti poměrně relevantními informacemi.

[Všechny příspěvky s Radovan Dluhý-Smith](#)

Diskuze:

Napsat komentář

E-mailová adresa nebude publikována.